

Rødgrønn sjanse

Det er mulig at det er noe veldig menneskelig ved at du blir griskere jo mer du får, sa stortingspresident Thorbjørn Jagland den 19. desember. Hvis han har rett, må griskheten ha gode vekstmuligheter i vårt rike land. En uttalelse fra sjefen for vår største bank tyder på at det stemmer: "Hvis man satte ned min lønn til samme nivå som statsministerens, ville det være det samme som å be meg om å gå," sa han. Når kommuner nå omdirigerer statlige bevilgninger ment for mest hjelpeløse til andre formål, tyder det på at det ikke bare er de rikeste som mangler solidaritet.

Statsministeren mener at de kristne burde være mer opptatt av fordelingspolitikk, og det kan han ha rett i. Men det ville være trist hvis en rødgrønn regjering nøyde seg med å flytte noen poster hit og dit på statsbudsjettet, og ikke tok sikte på skape en ny mentalitet.

Det pågår en konflikt mellom ondt og godt, griskhet og solidaritet i alle mennesker. En av sosialdemokratiets tenkere, den tidligere tyske forbundskansler Helmut Schmidt, skriver: "Jeg anser det som selvbedrag å stole på at mennesket av natur heller til fornuft, fremskritt og frihet. Etter Hitler og krigen har jeg erkjent at mennesket trenger forbindelsen til det transcendentale."

Det allvitende mennesket har ikke behov for noen forbindelse til Gud. Men mennesket kommer til kort, både når det gjelder å mestre sin egen natur og finne rett vei i en økologisk truet verden med eksploderende befolkningstall og urettferdig fordeling.

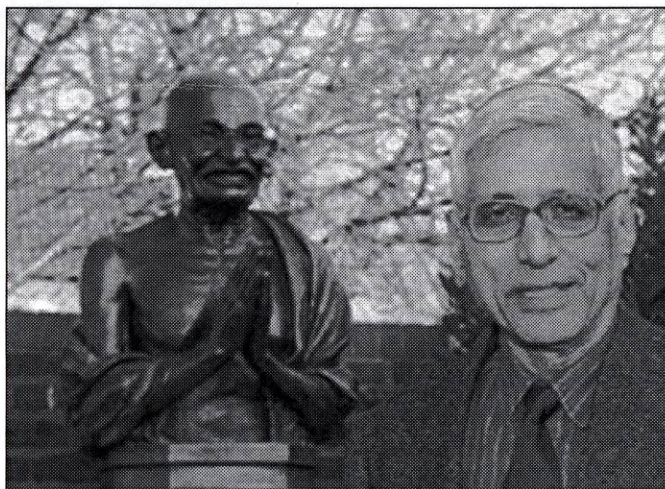
Vi må tenke stort, sa statsministeren i sin nyttårstale, bl.a. i forbindelse med å bruke vår rikdom til å fremme rettferd og fred i verden. Det er et prisverdig signal. Men vi må også tenke dypt - dypt nok til å identifisere kamplinjen mellom ondt og godt i våre egne og vårt lands liv. Da har vi bedre sjanser til å komme griskheten til livs.

JJW

Har vi prøvd å forstå?

Terrorbombene i London i juli var en påminnelse om en farlig utvikling i det britiske samfunn. Det dreier seg om unge mennesker med innvandrerbakgrunn som, trass i at de er utdannet og tilsynelatende godt integrert, velger terror for å uttrykke sin misnøye

Dette var noe av bakteppet for den to Duker lange foredragsturneen som professor Rajmohan Gandhi gjennomførte i Storbritannia i november. Gandhi er sønnesønn av ikke-voldspioneren Mahatma Gandhi. Han var invitert til å tale i Edinburgh, Liverpool, Sheffield, Bradford, Hull, Oxford, Canterbury og London. Hans mål var å bidra til å bygge broer mellom minoritetene og storsamfunnet. Mediedekningen var omfattende med avisartikler og intervjuer i BBC Radio 5 og BBC World Service. Avisen Hull Daily Mail hadde et bilde av Gandhi foran en statue av bestefar.

Gandhi foran statuen av sin bestefar. Foto: Hull Daily Mail.

ren med billedteksten: "Det virkelige slaget utkjempes i hvert menneskes hjerte."

- Frontlinjen går ikke mellom øst og vest eller muslimer og kristne, men mellom frykt og tro, utestenging og akseptering, sa han. Han advarte mot å likestille muslimer med terrorister. Ikke-muslimer må ikke la seg forlede til å tro at islam er spesielt villende på grunn av handlingene til enkelte muslimer. Det ville være det samme som å brennemerke en hel folkegruppe og gi dem skylden for alt ondt - en parallell til Hitler og jødene.

Gandhi tok også opp holdningene hos dem som utsettes for terrorisme. - En av terrorismens triumfer, sa han, er at frykten setter seg så fast og varer så lenge. Å sørge for innbyggernes sikkerhet blir høyeste plikt, men plikt er ikke noe mål. Terrorism er forferdelig, men det er også sult og fattigdom, epidemier og miljøødeleggelser. - Har Vesten prøvd å forstå hvorfor så mange i Midtøsten er så bitre? spurte han.

Gandhis møter var fullpakket. I London kom 500 til en sal hvor hans bestefar i sin tid hadde talt. Møtet i Liverpools New College ble videooverført til en annen sal, som også var overfylt. Gandhi brukte sin egen erfaring for å gi håp og vise hva den enkelte kan gjøre. Etter fullførte studier i India arbeidet han en tid som journalist i Edinburgh-avisen New Scotsman. Der fikk han venner som hjalp ham til å ta en beslutning om å "bruke sitt liv etter Guds ledelse i arbeidet for å omskape verden." Den beslutningen hadde han i de følgende

49 år aldri bevisst gått imot. Den hadde bl.a. ført til at han ble en leder for IC/MRA i India, professor i historie og medlem av Indias senat. For å bidra til bedre forståelse mellom hinduer og muslimer, har han skrevet en biografi om store muslimske ledere i India og Pakistan.

Gandhi som selv er hindu, advarte mot å demonisere dem som har en annen religion. Han fremhevet religionens fredsbyggende potensial. - En liten minoritet som er helhjertet og forpliktet kan snu opp ned på en situasjon, sluttet han.

Norsk Hydro og MRA

Jandre bind av Hydros historie som omhandler perioden 1945 til 1977, skriver forfatterne Finn Erhard Johannessen, Asle Rønning og Pål Thonstad Sandvik om selskapets samarbeid med Moralsk Opprustning (nå Initiatives of Change). Boka er utgitt på Pax Forlag 2005. Her følger et kort utdrag:

- Fra sommeren 1948 og fram til midten av 1950-årene hadde Hydro tett kontakt med bevegelsen Moralsk Opprustning.

- Bevegelsen la vekt på menneskelig samvær og kontakt på tvers av skillelinjer. Den var orientert mot samarbeid og konsensusløsninger, ikke konflikt.

- Hydros ledelse forsøkte aktivt å spre budskapet blant de ansatte. Dette er interessant som et tidlig forsøk på å påvirke eller utvikle bedriftskultur. Hydro var ikke alene, flere bedrifter både i Norge og Sverige var i kontakt med bevegelsen.

- På denne tiden (1949) begynte enkelte norske bedrifter å sende medarbeidere til konferanser som Moralsk Opprustning arrangerte på et hotell som bevegelsen hadde kjøpt i Caux i Sveits. Her var også utenlandske selskaper representert, som f. eks. Philips.

De følgende år ble Hydro-ansatte med koner invitert til opphold her, med alle utgifter betalt av Hydro. 35 personer reiste i 1950 og ca. 30 året etter. Det var hovedsakelig medlemmer av produksjonsutvalgene som ble invitert, tankegangen var at det var disse som var det viktigste bindeleddet mellom selskapets ledelse og dets funksjonærer og arbeidere.

Forfatterne mener at det er vanskelig å si noe om betydningen av oppholdene i Caux innad i Hydro. "Men det var utvilsomt et interessant forsøk som tydelig viser at selskapets ledelse var klar over at det var en sammenheng mellom trivsel, samarbeid og effektivitet." De fortsetter: "Inspirasjonen fra Moralsk Opprustning med betoningen av samarbeid, konsensus og det enkelte menneskes forandring var tydelig." Og videre: "I perioden fra 1945 til 1960 skjedde det en tilnærming mellom ledelse og ansatte i Hydro."

Refleksjoner om Initiatives of Change

Dick Ruffin fra Washington DC har nettopp avsluttet 5 års tjeneste som medlem av International Council. Han deler her noen av sine erfaringer

Den nylig avdøde Broder Roger, grunnleggeren av det kristne senteret Taizé i Frankrike, inspirerte mange av dem som er knyttet til Initiatives of Change. Jeg er en av dem.

I april 1989 foreslo John og Denise Wood, amerikanske kolleger av Frank Buchman, at tju av de som var med på IofC's første globale konsultasjon etter den kalde krigens slutt skulle tilbringe noen dager sammen med Broder Roger og hans brødre. To ord – Fellesskap og Tillit – fanger for meg essensen av de berikende dagene i Taizé. Begge er viktige for IofC i dag.

I Taizé var den smittsomme opplevelse av fellesskap mindre et resultat av selvbevisst søken etter fellesskap enn en frukt av radikalt inkluderende felles bønn. En stille åpning til Guds ufattelige rikdommer. Musikk bidro til atmosfæren men det viktigste var bønningen. Jeg er ikke en som finner bønn enkelt men jeg forsto gjennom denne opplevelsen at vårt behov for et åpent og inkluderende fellesskap må møtes gjennom en felles åndelig søken mer enn gjennom prosess og strukturer.

Initiatives of Change har uten tvil blitt et meget mer åpent og inkluderende fellesskap de senere år. Vi har levende nye team på steder hvor IofC var ukjent for kort tid siden. Vi har en mer gjennomsiktig og ansvarlig beslutningsprosess. Og vi har en International Association og et valgt International Council som representerer det varierte globale fellesskapet. Men i Taizé ble vi minnet om at styrken og ektheten i vårt fellesskap beror på om vi vender oss til inspirasjonens kilde.

Det merkelige var at tillit, som var så synlig i Taizé, ikke hadde noe å gjøre med senterets suksess. Boder Roger, som på tragisk vis ble drept av en sinnsforvirret person, utstrålte en dyp indre visshet om at Guds ånd var i bevegelse for å skape noe helt nytt i verden. Hans visshet var på en måte knyttet til Guds tillit til de Han hadde kallet. Jeg reiste derfra mer trygg på at Gud hadde tillit til og ville bruke fellesskapet Initiatives of Change.

Til tross for mye strev og utilstrekkelighet så er det grunner til større tro på vårt oppdrag og vår rolle i Guds plan for den menneskelige familie. Mange har begynt å ta i bruk noen av våre kjernedisipliner som daglig stille stund og deling. Idéen om at tilgivelse og heling av historien er viktige faktorer i en forsoningsprosess, blir mer og mer anerkjent. Mange grupper har innsett behovet for ærlige samtaler. Det voksende feltet internasjonal konfliktløsning anerkjenner i økende grad våre erfaringer noe som fremgår av rapporten War Prevention Works utgitt nylig av Oxford Research Group, der tre eksempler fra IofC/MRA er tatt med.

Men fortsatt trenger verden å forstå at det avgjørende arbeidet med å bygge broer av tillit over kløftene bare kan lykkes gjennom den dype indre forvandling, som er fundamentet i det vi gjør. En ny ånd i verden vil bare forsterkes gjennom personlige offer og en stadig søken etter Guds ånd fra forpliktete individer. Med tillit til kraften i indre forvandling, villighet til å gå dit Gud leder og en voksende følelse av kommunitet, tror jeg vi kan forvente at IofC blir brukt mer og mer i arbeidet for å bygge en bedre verden.

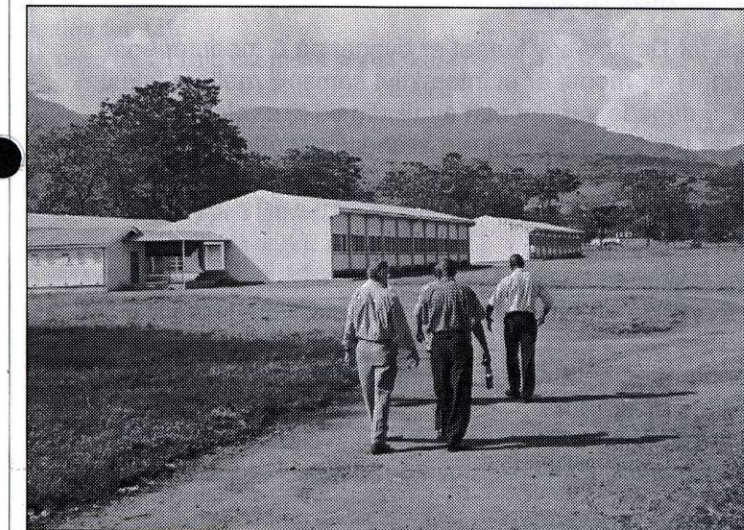
Den internasjonale gruppen som underviste og støttet under kurset i Sierra Leone. Fra høyre: Kees og Marina Scheijgrond, Nederland, Barry Hart, USA, John Bangura, Sierra Leone/Danmark, Keith Neal, Storbritannia og Sturla Johnson. (Se side 3 og 4).

Inntrykk fra Sierra Leone desember 2005

Etter borgerkrigen har mange frivillige organisasjoner og universiteter i Europa og Amerika tilbudt hjelp med gjenreising av dette fattige og traumatiserte landet. Det holdes et stort antall kurs i konfliktløsning og korrupsjonsbekjempelse for politifolk, embetsmenn og lokale ledere landet rundt. Det snakkes om den nye "fredsindustrien".

Initiatives of Change er også her og holder kurs i Moral Foundations for Democracy, et konsept som ble utarbeidet da ledere fra landets politi og forsvar var i Caux 2004. Det tredje MFD-kurset dette året er nettopp avsluttet på politiets skole utenfor Freetown. 21 utvalgte offiserer – 10 fra politiet og 11 fra forsvaret – har vært sammen i 8 dager og fått videreut-

MFD er utviklet i nært samarbeid med sierraleonere, i motsetning til en del andre kursopplegg. Det er ett av mange prosjekter som inngår i programmet Hope-Sierra Leone som ble startet for 5 år siden for å bidra til forsoning og fred etter krigen. Hope-Sierra Leone følger opp de som har blitt kurset og kontrollerer at lærdommen praktiseres.

Politiets skole ligger vakkert til i Hastings utenfor hovedstaden.

danning for å kunne trene andre. Kurset følger en modell som har vært brukt i flere år i Øst-Europa under navnet Foundations for Freedom, ett av IofC's mange programmer. Vi er 4 europeere og en amerikaner som sammen utgjør fakultetet og alle har vi vært lærere på universitet eller høyskole.

Hva har MFD å bidra med som er spesielt i dette mangfoldet av tilbud? Jeg spurte mannen som er assisterende sjef for politiets skole og selv deltager på kurset. Han svarte: "Mange kommer hit og vil lære oss konfliktløsning, og når en er sulten spiser en som kjent hva som helst. Det unike ved MFD er at vi blir introdusert for 'R&D eller Research & Development.' (Forskning og Utvikling - et begrep fra industrien. Red). Vi blir utfordret til å tenke, til å se inn i oss selv og lete etter feilen der først." Han refererte til den faste morgenrutinen under kurset da deltagerne satt i små grupper og reflekterte i 20 minutter. Etterpå delte de tankene sine med gruppen, ofte forbløffende åpent og ærlig. Ut av dette kom det personlige beslutninger med stor rekkevidde.

Plikt til å gi det videre

David Sesay, sjefen for politiets 3000 mann store sikkerhetsstyrke, fortalte meg om sine erfaringer etter kurset: "Operations Support Division, som jeg leder, er den eneste avdelingen i politiet som hele tiden er bevæpnet. Jeg kjenner mine menn og vet at det finns alvorlige personellkonflikter innenfor avdelingen. Væpnede politimenn med konflikter kan være farlige. Jeg kom til at det var min plikt som sjef å lære bort det jeg selv har lært av MFD." En hel uke i begynnelsen av november reiste han landet rundt i sin tjenestebil og holdt møter med sine offiserer i de tre største byene Makeni, Bo og Kenema. Med seg hadde han to andre polititjenestemenn som hadde deltatt i kurset samt noen fra Hope-Sierra Leone. En hel dag var satt av på hvert sted. Politisjefen i hvert distrikt møtte fram med 3-4 av sine menn og i alt deltok 170 politimenn fra beredskapsstyrken i seminarene.

"Research & Development er en fantastisk metode. Jeg ble overrasket over hva som kom fram under møtene," sa David

Sesay. På hvert sted introduserte han MFD for sine menn og snakket om verdien av å sitte og reflektere i stillhet og dele med andre de tanker som kom. Han var personlig og fortalte at dette hadde gitt ham ny erkjennelse om forholdet til en søster. Nå lurte han om noen av hans underordnede gikk med bitterhet mot ham? Den brutale krigen har etterlatt en voldsmentalitet som ligger like under overflaten også hos politioffiserer, som skal skape trygghet og orden. På ett av møtene brast en offiser plutselig i gråt. Han sa at han hadde planlagt å ta sitt tjenestevåpen og skyte en onkel og dennes barn og deretter ta sitt liv fordi onkelen hadde ydmykt ham grovt. "Dette møtet har reddet flere liv," sa mannen. En annen offiser avslørte at han hatet en kollega som satt i samme rom og som hadde tatt hans kone fra ham. De to offiserene fikk snakket ut, ble forsonet og ekteskapet reddet.

"Jeg har vært 20 år i politiet men aldri hørt en sjef snakke så ærlig om sine feil," sa en offiser. "Våre øverste sjefer reiser på kurs i inn- og utland men har aldri brydd seg med å komme hit til distriktene og dele det de har lært med oss," sa en annen.

Korrupsjonen i Sierra Leone er notorisk og landet ligger langt nede på Transparency Internationals liste. Men korrupsjon kan overvinnes når det er overbevisning bak. Mens vi var i Freetown ankom det en Toyota minibuss til havnen – skaffet av venner i Norge og Danmark som gave til Hope-Sierra Leone. For å få den gjennom tollene måtte H-SL's folk besøke to departementer og skaffe de nødvendige papirer. En høytstående embets-

Forts. side 4.

David Sesay (i midten), med offiserer fra politi, luftforsvar og hær.

Forts fra side 3.

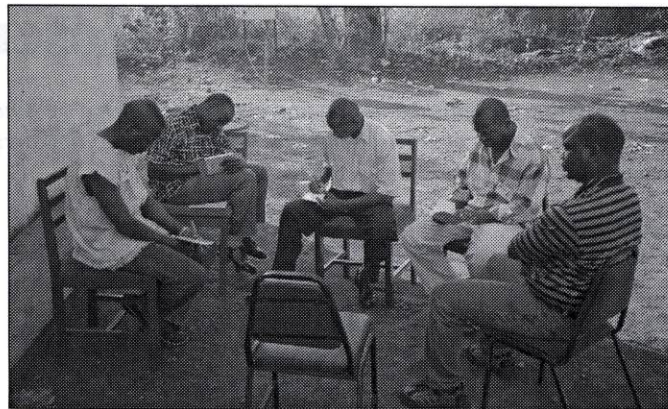
mann i et departement foreslo følgende ordning: "Sett bilens verdi til 3000Euro ellers kan det bli høy avgift. Alle andre organisasjoner gjør det." H-SL mannen svarte at verdien var 11.700Euro og det ville han ikke endre. Da embetsmannen så forundret på ham, svarte mannen at slikt ville være i strid med det han og hans venner sto for. "Vi kjemper for ærlighet i dette landet og du skulle hjelpe oss!" Papirene ble utfylt med rett verdi og embetsmannen undertegnet. Kravet om avgift ble droppet på grunn av Hope-Sierra Leones arbeid for landet.

På tollkontoret tok en tollfunksjonær imot papirene, kastet et blikk på dem og la dem underst i en stor bunke. På spørsmål om hvorfor svarte han: "Vet du ikke at her i landet må det betales for slike tjenester?" H-SL mannen grep dokumentene og gikk opp til mannens sjef som satt ovenpå. Den samme kampen måtte føres der og den ble vunnet. Sammen gikk de tilbake til den første tollfunksjonæren. Papirene ble stemplet og undertegnet i rekordfart og bilen klarert uten "smøring". Nå ruller bilen med Hope-Sierra Leones logo på veiene og er en uvurderlig hjelp i arbeidet.

Sierra Leone er et land med kontraster. Det har stort potensial for utvikling og velstand men har ifølge FN verdens dårligste levekår. Nesten alle i Sierra Leone har lidd tap under krigen, noen så smertefulle at en undres over at de noen gang kan smile igjen. En sterk opplevelse var besøket i en landsby for krigsskadde, som hadde fått begge armer eller et ben hugget av. Husene deres var gitt av den norske Flyktninghjelpen. I det daglige samværet med offiserene på MFD-kurset kom vi nær innpå lidelser og personlige tap som de hadde hatt under krigen. Mange hadde sterke grunner til å hate dem som var ansvarlige for overgrep mot deres familie eller kamerater. De sto overfor valget mellom å beholde hatet eller å tilgi og frigjøres for å komme videre i sine liv. Mange hadde valgt det siste.

Sturla E. Johnson

R & D hver morgen ute i det fri. En søken etter verdier for landet.

KURSPROGRAM

Moral Foundations for Democracy kurset er bygget på 8 moduler som hver opptar en dag. Hver modul er et interaktivt samspill mellom fakultet og gruppe. De siste dagene var det satt av rikelig tid til øvelse i det å trene andre. Det var utarbeidet et illustrert veiledningshefte, som alle fikk utdelt.

Modulene:

1. Komme i gang. (Mål med kurset. Metode.)
2. Demokratiets moralske grunnvoller. (Hva er demokrati? Moralske verdier?)
3. Forstå og forandre meg selv. (Hvem er jeg? Håndtering av stress og traume. Stillhetens dynamikk.)
4. Konfliktløsning. (Sannhet, fred, rettferdighet. Tilgivelse og forsoning.)
5. Stå opp mot korrupsjon. (Definisjon av korrupsjon. Følger. Hvordan stå imot.)
6. Teamarbeid og å bygge tillit.
7. Verdier. (Hvilke vil vi ha? Hvordan finne dem?)
8. Finne en visjon, evaluere og trekke konklusjon.

Hver dag begynte 0800 med felles bønn og et inspirasjonstema ved en av deltagerne. 0815 til 0900 var det tid for stillhet og refleksjon i grupper. Etter frokost fulgte dagens tema, som ble fortsatt etter lunsj. Alle måltidene hadde vi sammen og mange av deltagerne bodde på skolen.

Bilen, en Toyota 9-seter minibuss, er gitt av venner i Norge og Danmark, med bidrag fra Eckbos Legater. Her er den i en landsby hvor Hope-Sierra Leone driver et større landbruksprosjekt for å føre tidligere opprørere tilbake til et normalt liv.

IC verden rundt

Asia Plateau, India

Indiske statsansatte fra Indias offentlige administrasjon har for første gang deltatt på kurset "Etikk i offentlig administrasjon – Hvordan finne indre styrke?" på IofC's senter. "Dette er det eneste kurset jeg har vært på hvor folk ikke har skulket unna møter og hvor vi virkelig har lært hverandre å kjenne," sa en forbløffet deltager. En indisk tidligere departementssjef oppfordret deltagerne til å arbeide for å gjøre offentlig administrasjon, "ærlig, ansvarsbevisst og uavhengig av partipolitikk."

Action for Life

46 unge fra 26 land har meldt seg til kurset 'Action for Life' som har base på Asia Plateau og varer i 9 måneder. En ledetanke under kurset er Mahatma Gandhis ord om å "virkeliggjøre i eget liv den forandring du ønsker å se i verden." I to uker i desember var deltakerne delt på fem team som besøkte forskjellige deler av India for å gi videre det de lærer og samtidig bli kjent med landets virkelighet. Fra begynnelsen av januar er de igjen på farten, nå til Uttar Pradesh, Sør-India og det nordøstlige India.

Nederland

Frederik Philips, tidligere sjef for Philipskonsernet, døde i desember 2005, 100 år gammel. Hans liv og virke ble omtalt i medier i Nederland og andre land. Flere av innslagene fortalte om hans engasjement i Oxfordgruppen og Moralsk Opprustning. The Times fremhevet hans lansering av The Caux Round Table for ledende forretnings- og industrifolk verden over og de etiske prinsippene 'Caux Principles for Business'. Financial Times hadde følgende overskrift på en minneartikel: 'Arbeidsgiver som reddet jøder fra nazistene.' Det refererte til at Philips klarte å redde 382 av konsernets 469 jødiske arbeidere fra nazistene under den tyske okkupasjonen.

Sveits

FN har nylig nedsatt en kommisjon for fredsbyggende arbeid. Danielle Maillefer og andre fra IofC i Genève hadde i november et møte med de FN-ansatte, som har hatt ansvaret for opprettelsen kommisjonen. Hensikten var å utveksle synspunkter og erfaringer. De møtte også den som har ansvaret for Somalia i avdelingen for politiske spørsmål. IofC har som mål å dele med FN's representanter og organer ervervet kunnskap og erfaring

om forsoning og tilgivelse i løsning av konflikter. IofC er for tiden engasjert i fredsbyggende arbeid i femten land.

USA

Handlingsprogrammet ACTION! med åtte unge mennesker fra like mange land og tre ledere fullførte sin ti ukers reise i desember. De hadde da tilbakelagt 16.000 kilometer og besøkt tretten byer. Et mål med aksjonen var å møte flest mulig unge mennesker og sammen utforske en type lederskap der det handler om å tjene mennesker heller enn å styre og kontrollere dem. Under sin reise kom de i nær kontakt med sosial urett og rasediskriminering og møtte engasjerte, lokale ledere som prøver å gjøre noe med dette. I Arizona fikk de se hvordan et område med lite vann strever med å forvalte vannressursene sine. Aksjonen ble avsluttet med tre rolige dager til refleksjon og samtaler.

Kinesisk gruppe i Caux

Sommeren 2005 var seks medlemmer av Chinese Association for International Understanding med på generasjonskonferansen i Caux. En artikkel i CAFIU's blad International Understanding for oktober forteller litt om hva deltagerne opplevde:

Selv om temaene var ganske alvorlige, foregikk samtalen i en fri og avslappet atmosfære. Det var ingen intense dueller med ord men en fredelig og vennlig dialog mellom likeverdige; færre kjedelige og tomme taler og i stedet beretninger om personlige opplevelser; ingen nådeløs kritikk av andre men en oppriktig og ærlig selvransakelse. Hver deltager analyserte egne svakheter grundig og troverdig, hentet inspirasjon i diskusjonen og søkte i sin kommunikasjon en vei til tilgivelse og forsoning mellom mennesker og samfunn.

De diskuterte også hvordan sikre freden for hele menneskeheten. Derfor viet konferansen oppmerksomhet ikke bare til "samtaler i et rom" men også samtaler mellom deltagerne "utenfor rommet". Slike prinsipper står meget sterkt blant de inntrykkene Caux etterlot hos oss.

Deltagerne ble oppfordret til å være med på forskjellige arbeidsoppgaver organisert av konferansens koordinatorene slik som matlaging, kantinetjeneste, hagearbeid, rengjøring av rom m.m. Ordningen hadde

som mål at folk fra ulike land skulle bli venner gjennom lagarbeid. Selv de som kom fra land i konflikt kunne overvinne det nasjonale fiendskapet og bli venner i en så familievennlig og harmonisk atmosfære.

Selv om deltagerne hadde ulik alder så spøkte de med hverandre akkurat som jevnaldrende. De arbeidet sammen om å rydde bordene og vaske opp og de hadde gruppesamtaler om bestemte emner. Etter deres mening har hvert menneske, mann eller kvinne, en historie og erfaringer som andre kan lære av. Ifølge IofC organisasjonen så er det kommunikasjonen mellom mennesker som er vital i konfliktløsning, tilgivelse og forsoning. Derfor la de alltid vekt på at "kommunikasjon kan finne sted ikke bare under møter men på jobben, over måltider, når en er ute og går og på mange andre måter."

Lia gård: Arbeids- og gledesfellesskap

Slik beskrev en deltaker den 5 dager lange nyttårsleiren med 40 deltakere på Lia Gård i Østerdalen. Nesten halvparten var tenåringer eller barn. Gjester fra Kina, Latvia og Sverige gjorde verden utenfor Norge levende. "Du skal elske din neste som deg selv". Dette verset fra Matteusevangeliet var tema og ble konkretisert i spørsmål som: Hvem er min neste? Er det å elske din neste en følelse eller en praksis? Hvor henter vi styrken til å elske fra?

Etter fellesmøter med gjennomarbeidete innledninger fra noen av deltakerne, kom grupper på 5-6 sammen for å snakke om sin egen situasjon: Noen følte seg utslitt, noen fristet til å gi etter for stuegrisen i seg, noen til å holde munn på jobben av frykt for å bli stemplet som moralist. Andre kunne fortelle om omsorg og årvåkenhet som hadde vært en hjelp for mennesker i nød. Under morgen- og kveldsbønnene i den vakre kirken kunne man falle til ro og hente styrke.

18 barn oppførte med regihjelp fra voksne, et skuespill basert på juleevangeliet med scener både inne og ute i det snødekte landskapet. Uteliv med aking og skitur bidro til gleden. Matlaging og renhold sto deltakerne selv for. Men arbeidet var mer enn det: Det var en brytning med spørsmål i eget liv så vel som ute i samfunnet. JJW

Sakset

Det historisk nye er at det for første gang har kommet en direkte henvendelse til Norge fra Det internasjonale pengefondet, basert på at Norge bør bidra ekstra mye til et stabiliseringsfond (for fattige land som rammes av den høye oljeprisen) fordi vi har tjent så mye. Dette er et helt avgjørende spørsmål om Norges bilde i resten av verden. Hvis vi fremstår som rike, men lite hjelpsomme, vil ingen andre land høre på oss og våre løsninger i andre internasjonale spørsmål. Det som er pinlig, er ikke å bli rik. Det pinlige er hvis man ikke bidrar til å dele av sin rikdom.

Utviklingsminister Erik Solheim, Aftenposten 24.12.05

Den økte levestandarden har ikke gitt økt livskvalitet. Forventningene til materiell velstand får folk til å jobbe mer og prioritere ned familien. Det går ut over både barn og ektefelle. Man går ikke rundt og er tenåringsforelsket hele livet. Klarer du deg gjennom første del av ekteskapet, og ungene blir voksne og flytter hjemmefra, så kommer mye av det gamle kjærlighetsforholdet tilbake. Man får igjen for å ha holdt sammen i gode og vonde dager.

Tidl. LO-leder Yngve Hågensen, Vårt Land 28.10.05

Når jeg hører på gudstjenesten på radio hver eneste søndag, er det ikke minst på grunn av de vakre salmene. Skulle jeg velge en salme, må det bli Påskemorgen slukker sorgen av Nikolai Fredrik Severin Grundtvig. Jeg velger den fordi den for meg representerer en spesiell stemning og følelse. Jeg tenker på påske, skigåing og hytta. På lyset som kommer etter en lang mørketid, på våren som er i emning. Det er noe håpefullt og løfterikt i denne salmen som gjør meg lys til sinns.

LO's leder Gerd Liv Valla, Vårt Land 2.12.05

Hovedproblemet med norsk integreringspolitikk ligg likevel ikkje i arbeidslivet

eller i politikken. På desse områda presser det seg fram endring, om ikkje anna så av rein mangel på folk. Det store problemet er det vaksne privatlivet. Nordmenn flest har eit meir fargerikt barskap enn vennskapskrets. Integrering inneber at muslimar, halv-kristne og ateistar lever meir saman. Det er ikkje nok med språk, utdanning og arbeid. Vi treng fellesskap som bringer oss saman på fritida, vi treng fleire sosiale møteplassar.

Kjell-Erik Kallset, leder av Dagsavisens politiske avdeling, 3.11.05

Hva som enn kommer: Jeg plederer for ærlighet. Politisk korrekthet har alt for lenge stengt veien for en kamp mot årsakene og begrenset politikken til symptomterapi. Jeg tror at denne årtier lange politiske hvitmalingen er bankerott. Tyskerne er modne nok til å se de nødvendige forandringer i øynene.

Forbundsprezident Horst Köhler, Der Spiegel 11.6.05

Julemessen 2005

Den årlige julemessen fant som vanlig sted i Sophus Lies gt. 5, Oslo, lørdag 26. og søndag 27. november, første søndag i Advent. Det strømmet til med mennesker og særlig gledelig var det med det store antallet barnefamilier. Dukketeaterforestillingen med Petter og vennenes eventyr, ble fulgt med stor fryd av alle barna.

Foruten loddssalg var det salg av julekaker, marmelade, rørte tyttebær, julepynt og hjemmestøpte lys som barna selv hadde laget, og mye, mye annet.

Inntektene fra julemessen utgjør en svært viktig del av Stiftelsens driftsgrunnlag. I år kom det inn over 80.000 kroner. Minst like viktig som inntektene er det at mennesker i alle aldre møtes. Det er et betydelig arbeid som ligger bak messen og styret vil sende en varm takk til alle som har bidratt på forskjellig vis.

Styret i Initiatives of Change/MRA

Bakst av julekaker pågår i 4 uker før julemessen. Her er noen av de som trofast stiller opp til dette arbeidet.

Fra redaksjonen:

På grunn av redaktørens reise til Sierra Leone og forberedelsene til julemessen måtte Ny Verden nr. 4-2005 dessverre utgå. I stedet kommer her et 6 siders nummer som vi håper vil interessere leserne.

Ny Verden vil fremme en forandring i både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og forankret i den kristne tro. Samtidig står bladet for dialog, samarbeid og respekt for mennesker uansett tro eller politisk ståsted. Ny Verden beretter om et globalt arbeid som er åpent for alle og om brytningen mellom godt og ondt som foregår i alle mennesker og nasjoner.

UTGIVER: Initiatives of Change, tidl. Moralsk Opprustning/MRA • Postboks 3018, Elisenberg, 0207 Oslo.
Tlf. 22 55 94 30 • E-post: post@initiativesofchange.no • www.initiativesofchange.no • Bankgiro: 6030.05.08831
ANSVARLIGE: Sturla E. Johnson og Bjørn Ole Austad.